

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: A. K.
zastoupena paní P.K.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2019, č. j. RN-955 110 5674-48091-P2, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 28. 2. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 16. 11. 2018,

Shodu s prvopisem potvrzuje

č. j. X, kterým byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné pro chybné posouzení svého zdravotního stavu, kdy posudkový lékař chybně označil za rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu onemocnění uvedené v kapitole V. položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., zatímco z lékařských zpráv vyplývá, že mělo být za tuto příčinu označeno postižení uvedené v kapitole V. položce 3d řečené přílohy.
3. Dále uvedla, že trpí častými ataky v důsledku psychotické poruchy se symptomy schizofrenie, neobejde se bez trvalé pomoci a dohledu své opatrovnice či jiné osoby, není schopna soustavně pracovat, komunikovat s lidmi, a to ani se svými blízkými. Dle lékařské zprávy MUDr. V. P. ze dne 27. 11. 2018 má diagnostikovanou středně těžkou mentální retardaci a psychotickou poruchu. Posouzení svého zdravotního stavu posudkovým lékařem vytkla nezohlednění veškerých zdravotních obtíží, celkové výkonnosti a stálého zhoršování se zdravotního stavu.
4. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že své rozhodnutí považuje za správné, neboť při jeho vydání vycházela ze závěru lékařského posudku vyhotoveného pro rozhodnutí o námitkách. Zdravotní stav byl zjištěn oddělením lékařské posudkové služby žalované v rozsahu dostatečném pro použití posudkových kritérií a posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně. Přitom jedině posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod a určit, zda se jedná o invaliditu či nikoliv.
5. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 24. 1. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně navštěvovala zvláštní školu, pak krátce pracovala jako uklízečka a od dubna roku 2018 nepracuje. Dne 12. 9. 2018 byla omezena ve svéprávnosti. Žalovaná k žádosti žalobkyně rozhodla prvostupňovým rozhodnutím dne 16. 11. 2018 o přiznání invalidního důchodu I. stupně na základě posudku lékařky OSSZ Nový Jičín ze dne 15. 10. 2018, který za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně označil psychotickou poruchu se symptomy schizofrenie s atakou v červnu 2017 s reziduální symptomatikou. Výše řečené pak bylo hodnoceno „*maximálně jako středně těžké funkční postižení psychotickou poruchou (...) se značně sníženou úrovní sociálního fungování*“ a podřazeno pod kapitolu V. položku 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 45%. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracovala lékařka ČSSZ pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 8. 1. 2019 nový posudek, ve kterém byl svrchu řečený závěr o formě a druhu žalobkynina onemocnění potvrzen. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
7. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 10. 7. 2019 a jeho doplnění ze dne 9. 10. 2019, které krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti

žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 24. 1. 2019, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise a dalšího lékaře s odborností psychiatrie, dospěla k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) řečeného zákona, kdy šlo o pokles pracovní schopnosti o 45 %. Posudková komise konstatovala, že (výše uvedené) shodné posudkové závěry lékařek OSSZ a ČSSZ lze potvrdit. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise taktéž shledala postižení uvedené v kapitole V., položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy v rozmezí stanoveném touto vyhláškou pro pokles pracovní schopnosti od 30 % do 45 %, hodnotila na horní hranici 45 %. Uvedla, že u žalobkyně lze hovořit o hranici mezi lehkou a středně těžkou mentální retardací, kdy diagnózu středně těžké retardace nelze potvrdit, neboť nebylo u žalobkyně v kojeneckém a batolecím věku zaznamenáno opoždění vývoje, což je pro případy středně těžké mentální retardace typické. Doba projevu postižení u žalobkyně spíše odpovídá lehké mentální retardaci. O těžkou psychotickou poruchu se pak dle posudkové komise nejedná, neboť postižení žalobkyně nevyžaduje trvalou nebo velmi častou hospitalizaci a izolaci pro velmi časté ataky (žalobkyně byla hospitalizována od října roku 2015 celkem třikrát).

8. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
9. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6)

procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

10. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek a jeho doplnění. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností psychiatrie, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek (po doplnění) podle názoru krajského soudu má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
11. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
12. Podle § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
13. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. Závěry posudkové komise se nadto zcela shodují jak se závěry posudkové lékařky OSSZ, tak se závěry posudkové lékařky žalované, a posudková komise se důkladně vypořádala se všemi skutečnostmi, které by snad byly s to tyto závěry zpochybnit. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 16. 11. 2018, kterým přiznala žalobkyni invalidní důchod prvního stupně. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. Soud závěrem považuje za vhodné výslovně upozornit na skutečnost, že při změně zdravotního stavu je možné žádat o změnu výše invalidního důchodu. Invalidní důchodce pak bude za tím účelem opětovně přezkoumán stran míry poklesu pracovní schopnosti.
15. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 30. října 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje